

Presència (Girona)

20-VII-1968

la coral canigó

La "Coral Canigó" de Joventuts Musicals de Vic, ha cantat a Figueres. Es una agrupació formada per uns 25 components, que sota la direcció d'Enriqueta Anglada, dóna un rendiment netament positiu.

La Coral Canigó, canta i diu amb justesa precisa les cançons del seu respectiu repertori. La primera part, va estar dedicada a compositors polifònics del renaixement. Els madrigals de Toinot Arbeau, Francisco Guerrero, Tomás Luis de Victoria, Orlando di Lassus, Charles Tessier, Monteverdi i Scandelli foren un galeig de bona interpretació. Creiem sincerament que aquesta agrupació de Vic es mereix la més entusiasta felicitació per fer reviure amb tanta propietat aquests meravellosos madrigals que són, indubtablement, veritables filigranes per la seva suavitat i extremada delicadesa.

A la segona part varen interpretar cançons tradicionals, espirituals negres, i modernes. El programa, molt suggestiu i variat. Destacaren entre elles "Somriu, Minyó", popular francesa que va fer les delícies del públic, i "Sota de l'om", popular catalana; "Vell Pelegrí"; i "Deixeu-me volar", espirituals negres; "Al vent", de Raimon i "Blue moon", de Rodgers i "Plomes al vent", de Francesc Vila, modernes.

Hem parlat amb la directora de la Coral, Enriqueta Anglada. Es una noia jove, simpatiquíssima i amb el somriure sempre a punt.

—**Com va néixer la Coral Canigó?**

—Mira, primerament érem uns quants amics que cantàvem per gust a l'agrupació d'escoltisme. Després vàrem animar-nos a buscar més elements per tal de poder formar una agrupació més nombrosa, i així va ésser com decidírem de crear aquesta Coral.

—**Has fet estudis especials de direcció?**

—Sí, uns cursets de dos anys.

—**Les vostres veus tenen un matís especial, ¿feu classes de vocalització?**

—Sí; estudiem escola de cant per imposar la veu i a la vegada saber la tessitura que a cada u li correspon.

—**Hem vist, per la ressenya del programa, que a més d'actuar a les principals ciutats de Catalunya, heu fet sortides a l'estranger juntament amb la prestigiosa coral Sant Jordi, prenent part a les "cantades" internacionals que sota el nom de "Europa canta", reuneixen les joves corals del països europeus. On respon més el públic? Aquí o a l'estranger?**

—Desgraciadament aquí no hi ha la formació d'aquells països.

—**Actualment, quin és el millor país, a nivell de cultura musical?**

—Sens dubte, Anglaterra.

—**Més que Alemanya?**

—Sí. Ens vàrem quedar impressionats de poder comprovar els estudis i l'educació musical d'aquest país. I el curiós del cas, és que es presenten uns nois malgirbats, peluts, i amb una cabellera horrible i et fan un recital de madrigals, amb unes veus tan educades i dits amb tanta perfecció que no es pot demanar més, en qualitat musical. També hi ha orquestres fabuloses i Corals extraordinàries.

Donem les gràcies a Enriqueta Anglada i ens acomiadem d'ella; estan a punt de començar la segona part, i no en volem deixar perdre ni una nota.

M.ª ROSA GRATACOS